

denne lille Lov en af de bedste, vi have modtaget i denne Sæssion; efter min Overbeviisning ydes der ved den kun Fyldest til hvad der skyldes en stor Deel af Landets trængende Beboere, navnlig den talrige Huusmandsclasse. Det er i høieste Grad usforvarligt, at de hidtil have været nødte til at opoffre en Sjettedeel af deres ringe Fortjeneste, for at hente Fødemidler i Kjøbstaderne, og det have de maattet gjøre, saaledes som Forholdene hidtil have været, da de, som den ærede Landthingsmand selv bemærkede, ellers ikke have kunnet forskaffe sig Fødemidler, uden næsten at maatte tigge dem af Gaardmændene, som hellere ville sende dem til Byen, og som maa skee strengt taget ikke engang vare berettigede til at afhænde dem paa Landet. Jeg har selv i min Stilling som Landmand meget ofte seet Huusmands-koner komme til mig Fredag Aften for at hente Mændenes Fortjeneste, hvorpaa da enten de eller deres Mænd maatte hente Fødemidler i Kjøbstaden om Lørdagen og saaledes miste den Fortjeneste, som hun eller han kunde have havt ved den Dags Arbeide. Den Umstændighed, som den ærede Landthingsmand ligeledes berørte, at der efter hans Erfaring var en almindelig Frygt for, at der skulde blive oprettet en Mængde Smugtroer paa Landet, og at han havde hørt en sliig Frihed usfordeeligt omtale af Amtsraad og Sogneforstanderskaber, har for mig ikke noget Afgjørende; thi han maa vel erindre, at den Classe, som havde Interesse deri, ikke er bleven spurgt, da Huusmandsclassen ikke hidtil har været repræsenteret i Amtsraadene eller Sogneforstanderskaberne. Forøvrigt troer jeg heller ikke, at den Control, den ærede Landthingsmand omtalte, vil gjøre nogen overordentlig stor Nytte; Politimestrene have nemlig saamange Ting at varetage, at de nok omtrent ville lade være at paasee, om Bedkommende opfylder de ham paahvilende Forskrifter med Hensyn til en sliig Handel. Naar den ærede Land-

thingsmand omtalte, at, naar Bedkommende ikke opfyldte disse Forskrifter, skulde han frages Retten til fremtidig at afhænde sliige Producter, troer jeg, at det vilde være en altfor uhyre haard Straf, om en saadan Brode, een Gang begaaet, skulde betage Bedkommende Retten til paa en vis Maade at erhverve sig sit Livsophold for den hele kommende Tid; havde man endda sat en bestemt Mulct, kunde det efter min Mening gaage an, men heller ikke videre. Jeg troer saaledes særdeles at maatte anbefale denne lille Lov, og det er kun dette, jeg paa Sagens nærværende Standpunkt har at erindre.

Lehmann: Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at det maa beroe paa en Misforstaaelse, naar der tales om en særlig Mulct; thi det Tilfælde, jeg forudsatte, var, at Nogen var bleven dømt for ulovlig Salg eller Udskienkning af Brændevin, hvilket jo allerede var straffet med Mulct i Kraft af en anden Lov end nærværende. Forøvrigt vil den sidste ærede Taler ikke have overseet, at det er meget langt fra, at jeg gjør Opposition imod Loven, naar jeg begyndte med at erklære, at jeg i denne Retning havde virket, hvad jeg kunde, og at jeg endog havde været den Ivrigste i den Kreds, jeg havde med at gjøre, for at fremme en saadan Næringsfrihed; dermed staaer det ikke i fjerneste Modstrid, at jeg henstillede, om man ikke, for at skaffe Loven Indgang, skulde tilføie en Bestemmelse, der, som jeg selv udtrykte mig, ikke er af nogen overordentlig indgribende Betydning, men som vil tjene til at berolige en Frygt, som Loven ellers vilde foranledige hos Mange. Det er en Genstilling, jeg gjør til det Udvalg, der muligens maatte blive nedsat, om at tage disse Spørgsmaal under Overveielse; jeg selv lægger ikke stor Vægt paa den Frygt, som jeg troer i en meget stor Udstrækning er tilstede, og selve Loven agter jeg at stemme for.